

BÁCSMEGYEIEI FÜGGETLENSÉG

A BÁCS-BODROG VÁRMEGYEIEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 3 kor. — Néptanítók részére: Egész évre 8 kor., félévre 4 kor. — Egyes szám ára 10 fillér.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: **Dr. Jovánovits József.**
Főmunkatárs: **Dr. Kiss Dezső.**
Laptulajdonos a „Zombori Függetlenségi Párt.”

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz. hová a lapot illető közlemények és az előfizetések küldendők. — Kéziratokat a szerkesztőség nem ad vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma: 76.

Vármegyei tisztikar.

Amikor azt az erőszakos, hatalmaskodó, gyakran nemzetietlen és ellenséges kormányt hirtelen felváltotta az új, az alkotmányos, a törvényekkel kormányozó, nemzeti feladatokért fáradozó új kormány, szóval röviden a magyar nemzeti jogállam kormánya, megkezdődött a publika honosztás, a közélet tisztaságának a munkája.

Amiképen a kormány esküt tett arra, hogy megtartja a törvényt, épügy törekedett arra s azon volt, miszerint a vármegyékben is mindenki megtartsa a törvényt és mindenki tisztelje a törvény uralmát.

A közéletben a tisztviselők eljárásuk bármely fokán, a központban épügy mint a községekben egyaránt és mindenütt irányadó elvnek tekintsék az eljárásnak tisztaságát.

És ha volna valaki, aki ezzel ellenkezőt cselekednék, úgy kiméletlen szigorral fog eljárni azok ellenében. Mert megdönthetetlen igazsággént vallja, hogy a közéletben érvényesülni, a közhatalmat gyakorolni

csak az jogosult, aki a közügyet becsülettel, hűséggel, lelkiismeretességgel, tiszta lélekkel és tiszta kézzel kezeli és hajtja végre.

Sem protezsált vidéknek, sem protezsált községnek, sem protezsált egyénnek nem szabad lenni egy megyében sem. Ebben a családban csak édes gyermekek lehetnek, mostoha gyermekei nem szabad, hogy legyenek a vármegyének.

A bürokráciának féken kell tartania, — ami még az új éra kezdetén is egyes vármegyékben nem volt meg, bármennyire szeretjük is tagadni, leplezni és hangzatos szövegek alá bujtatni — a felsőbb, vagyonosabb osztályoknak azon tulkapásait, annak lehetőségét, hogy a vagyonosabb ur magára nézve hatálytalanná tegye a törvényt, amiben neki nem kedvez, szóval, hogy a jogállam egyenlőségét biztosító intézményeinek dacára élvezhessen kiváltságokat, előnyöket, amik már a kor szellemével és a jogegyenlőség elvével össze nem férnek.

A közönség egy része emlékezni fog, mik szolgáltak indító okul arra,

hogy a belügyminiszter 1907. évi január hó 17-én 6920—II/1907. B. M. sz. körrendeletét kibocsátotta, melyben — röviden összefoglalva az abban foglaltakat — kimondja, hogy Biharvármegye közigazgatási bizottságának azon álláspontja, hogy a közigazgatási tisztviselőnek szabad ajándékot elfogadnia, ellenkezik a közigazgatás kötelezettségeivel, a törvénybe és közérdek kívánalmaiba ütközik, s megingatja a közigazgatási tisztviselők pártatlanságába vetett, magasabb állami érdekek szempontjából is feltétlenül megkívánható bizalmat.

A közfelfogás ily gyors alakulása eredményezte, hogy míg azelőtt az alkotmányos élet sorvata fejlődése nem domborította ki helyhatósági életünkben azokat a szerveket, melyek a nemzet belső életében mérvadók, addig a régi rendszert felváltó új alkotmányos korszakban az alkotmány helyreállításának fényétől megsugárzva végzik működésüket a tisztviselők, s a nép ma nem csak úgy tekinti, mint a bürokratikus igazgatás szakszolgáit, hanem személyükben a közszabadság biztosítékait, a nép al-

Az utolsó mese.

— A „Bácsme gy e i F ü g g e t l e n s é g ” e r e d e t i t á r c á j a . —

Híres vadász volt Gligor. Egész Erdély ösmerte, de még Magyarországra is elvitte híre, mindene, oda nyugalma, boldogsága. Bolyongani kell az erdőt, melynek királya volt, remegnie kell, ha zörög a levél s ki egykor a legvérengzőbb fenevadtól sem futott, annak most futnia kell, ha üldözi a szél . . . mert az az átkozott szél olyan kintő dolgokat susog.

Ott van kunyhója, benne van még minden úgy, mint azelőtt volt. Ott van még a tölgyfaasztal, azok a régi székek, az a magas nyoszolya, mind úgy, mint azelőtt volt. Ott van minden s mégsincs benne semmi . . . Minek is menne hát oda, mikor úgy sem várja őt ott senki, semmi . . . Sem a szép Maruca ölelése, csókja, sem a kis Ilána mosolya, úgy mint azelőtt.

Most is csak oda-oda tér, ahol ők vannak, ahol ők alusznak boldogan örökké

. . . Ide temette őket, ide az erdő közepére, közel a kunyhóhoz, a százados fenyő alá, s oda véste a vén fa törzsére azt a két nevet: Maruca, Ilána.

Bejárja az erdőt, barangol a sziklás, hótakart bérceken, de mindig-mindig visszatér ahhoz a százados fenyőhöz, amelyikbe az a két szó van bevésve: Maruca, Ilána.

Ott pihen meg alatta, a hamvas dombocskán s azután hallgatva nézi maga előtt azokat a fehér, csillogó hópelyheket, s észre sem veszi, hogy pilláján is csillog valami.

Egyszerre megrezenve tekint föl. És néz a kopasz fák közé, néz és nem fut, nem rejtőzik úgy, mint máskor. Szeme csillog a bosszuvágytól, markát ökölre szorítja s összeszorított fogai közt szitkokat mormog. De mikorra a közelgő férfi előtte áll, arca olyan nyugodt, olyan nyájas, minő talán még sohasem volt.

— Jó napet Mitru! kiáltja.

Mitru, mikor Gligort észreveszi, elsápad s vad félelemmel tekint körül.

Talán engem jöttél látogatni? Hozott Isten! s oda menve a kövé meredt Mitruhoz, megfogja kezét, magával hozza s leül-teti oda a sirra maga mellé. Mitru mind jobban halványul, kínos halálsejtelelem szállja meg. Csak arra gondol, hogy Gligor őt most megölheti, összezuzhatja . . . hiszen itt nincs senki, senki aki őt megmenthetné. S ő úgy borzad attól a gondolattól, hogy meghalljon.

— Mitru, te, talán fázol itt künn? Behinálak a kunyhóba, de tudod, hogy fogadásom tartja, hogy oda be ne menjek. Hanem majd rakok itt tüzet, s beszélgethetünk, meg nem fázunk.

Mitru moccan sem mert.

Gligor megrakta a tüzet, s mikor már hatalmasan lobogott a láng, odaszólt Mitrunak.

— Hát tudsz-e valami mesét, mert amint látom unatkozol. Nem? No hát én tudok, de jól meghallgasd, mert az igen szép mese. Aztán nem is hosszú. Hanem ez az utolsó mese, amit mondok, azt akarom, hogy jól mulass rajta:

FENNÁLL 1824. ÉV ÓTA.

Husvéth István

műfestődéje és kémiai tisztító intézete Zomborban.

Elfogad uri, női és gyermekruhákat
TISZTÍTÁSRA ÉS FESTÉSRE
a legolcsóbb árak mellett.

kotmányos jogainak hivatott védelmezőit is véli feltalálni.

Mert ma már a tisztviselő az ő nagy és magasztos hivatását úgy tölti be, hogy távol tart magától minden olyan mozzanatot, mely a törvényes szabályok alkalmazásától eltértené. Eljárásában kivételeket, szubjektív kedvezéseket nem tűr, működése a polgári erények iskolája, melyekből a törvénytisztelet növekedik.

Nem engedi, hogy amitegyévtizedekig uralkodó korrump rendszer alaposan kihasználta, — a közigazgatást eredeti hivatásától eltérítve, hatalmas kortes szervezetté alakította — az továbbra is fennáljon s a bomlás ezen folyamata duljon továbbra is közigazgatásunk szervezetében.

Mert hiszen csak így remélhető, hogy a közakarát szentesítette törvények végrehajtása, az abban megszabott irányelvek lelkiismeretes kezelése, az állami, törvényhatósági, községi vitális érdekek megóvása esorbát nem fog szenvedni, a bürokratikus igazgatás szolgálói az ország állami és társadalmi életének legbiztosabb erkölesmérőjét fogják képezni.

Bács-Bodrog vármegye tisztikarának — eltekintve egyesek visszaélésétől — nemesak értelmi, de erkölesi értéke, közszelleme a *multban* is oly niveaun állott, amely alkalmas volt mindenkor a népben azon tisztelet és becsülés megtartására, amelyekkel egy tisztviselőnek hivatali állása természeténél, a közhivatali tekintély fenntartása végett, az általa megvalósítandó feladatok s a kitzított célok minél tökéletesebb s sikeresebb megvalósítása végett birnia kell.

Az a nymbusa, melyet az egész vármegye minden népének egyhangu bizalma, elismerése állított fel, nem homályosult meg soha, közérdektől koszoruzott zománca nem kopott meg még a közelmúlt gyászos napjaiban sem.

Érdemük van ebben a vármegye azon első tisztviselőinek, akik sohasem tévesztették szem elől a tiszt szemelvényzet hivatalbeli ügybuzgóságának, valamint közszellemének oly irányban való fejlesztését, amint azt egy a tisztviselői karnak, a hivatali rend és hivatalos kötelességek betartásának biztosítása, tekintélyének s az irántuk való bizalom megóvása s ebből kifolyólag a közigazgatásnak és közszolgálatnak parancsoló érdekei megkövetelik.

Érdemük van ebben maguknak a tisztviselőknél, akik érezték nagy és nemes hivatásukat, a lelkiismeretességet, szigorú kötelességtudást és hozzáférhetetlenséget.

Nem tekintették állásukat pusztán kenyérkeresetnek, vagy mechanikus kötelességteljesítésnek.

Hanem amikor közhatalmat gyakorolnak, amikor polgártársaik sorsát intézik, akkor nemesak ambiciót, lelkesedést, odaadást, erélyt, hanem igazságosságot, a közhatalomnak istápolására szolgáló jóakatu lelket, szívük melegét viszik be eljárásukba és intézkedésükbe.

Igyekeztek arra, hogy a gonoszok féljenek tőlük, az igazak és tisztességesek szeressék őket.

De érdeme van ebben a vármegye közönségének is. Mert hiszen

ebben a vármegyében sem a régi családi politika, sem pedig a párt-politikai uralom fölötti harc nem uralta a restaurációt. Hanem a becsületes közigazgatás politikája, amely megnyitotta a közigazgatási pályát a társadalom azon munkásainak is, akiknek habár nem is volt családfájok, nem volt hangzatos nevük, nem volt rokonságuk, nem volt protekciójuk, politikai érdemeik, de volt és van tehetségük, volt és van becsületük.

Mig sok megyében a családi vagy politikai protekció robogott az emberrel, mint hatványozottan befutott lokomotiv s elkergette utjából a tudást, az érdemet, az önérzetet s becsületet, mig sok megyében a sátán ördögi hatalma lakozott és arcáról a cinizmus vigyorgott rettentő diadalnak tudatával, itt egészségesebb légáramlat elsöpörte a gázt, az erkölesöt tette hatalmassá az erkölestelenségek felett és az igazságot jutatta diadalra.

A hivatali székeket lehetőleg a legmegfelelőbb, legokosabb és legbecsületesebb emberekkel töltötte be.

És ezt a tisztviselői kart bántottam én meg, vagy legalább a félreértés annak a látszatát keltette.

Azt a tisztviselői kart, akikkel karöltve működöm, akikkel összefogódva teljesítem hivatásomat a törvénytisztelet magasztos utjain, Akikkel azonosítom magamat a vármegye közönsége jogos érdekeinek, a közhasznú célok megvalósításában, akiknek megbántása az én érzéseimen is keresztül fut.

Én bántottam meg, aki mindenütt,

„Volt egyszer egy leány. Szép volt, olyan szép, hogy még senki nálanál szebbet nem látott. Kettőn szerették ezt a leányt: az egyik hét határban a leghíresebb vadász volt, a másikat a te kedvedért Mitrunak fogom hívni. A leány a vadászt szerette, el is ment hozzá feleségül, elment hozzá lakni az erdőbe. Ott, ahol a vadgalamb élt párosával turbékolva, ott éltek egymással boldog szerelemben. S mig a vadász bejárta az erdőt, hegyeket, hol a csalógány dalol fiának, addig az asszony otthon dalolt altató éneket, s dudolt bölesödalt kicsinyke lányának.

De az a Mitru megirigyelte ezt a boldogságot, magának is részt kért belőle, vagy ha neki sínes, másnak se legyen!

De hát kacagj, Mitru, hisz ez igen szép mese!”

Mitru csak néz a tűzbe, nézi a lángot, bámulja a sziporkákat, s a tűz vöröses fényt vett sápadt arcára.

„Az a gaz pedig kileste, mikor nincs otthon a vadász, mikor van magánosan az a gyönyörű asszony.

Egyszer ilyenkor elment oda a vadász-kunyhóba s kérte az asszonyt, hagyja el férjét, jöjjön vele, ígért neki mindent, ami a nőt eltántoríthatja. S mikor az asszony hű maradt férjéhez, fenyegetni kezdte. S a szegény, védtelen nő még csak kutyáit sem uszithatta rá, mert a gazember megmérgezte valamennyit.“

Mitru reszketett a félelemtől, hanem azért egy öntetsző, erőltetett mosolyt nem tagadhatott meg.

— Kacagj, Mitru! Mert ez igen szép mese! No de folytatom. Ne félj, mindjárt vége lesz.

Mitru azonban mind ezzel nem elégedett meg. Célta akart érni minden uton-módon. Fölkapta a nő kicsiny gyermekét s kifelé indult. Az asszony utána. Az ajtóban utolérte s mint egy kölykeit védő nőstény medve, úgy rohant neki, hogy kedves gyermekét kiragadják átkos körmei közül.

Éppen akkor jött meg a férj. Fölemelte puskáját és lött. S aki a vaddisznónak szemébe tudott löni, az most nem talált. Vagy mit is beszéltek: talált, igen, talált, de a saját nejt találta el. Ki tudja, mitől reszketett a keze, a szenvedélytől, vagy a féltékenységtől-e. S a csábító az megszökött.

Hallod, Mitru? A férj lelőtte, akit legjobban szeretett: a saját feleségét! Nem szép mese ez?

Azt kérdezed, a gyermekből mi lett? Magával vitte Mitru, aztán kitétte az utra. Mire megtalálták, nem volt benne élet.

Kacagj, Mitru! hisz ez igen szép mese!

Hanem a legszebb rész még hátra van. Ösmerted te azokat az embereket, akikről meséltem?

Mitru fejét rázta. Pedig tudta, hogy mit akar mondani Gligor.

„No hát jól vedd a fejedbe. Az a Mitru, az te vagy. A vadász én vagyok, az a szép asszony pedig itt van a föld alatt, a gyermek mellette.“

Mitru gyáva félelemmel tekintett Gligorra s ijedten kérdezé:

— Mit akarsz velem?

— Semmit. Csak arra kérlek, velem jöjj és eszedbe ne jusson a szökés!

A tűz már elaludt, a két férfi fölkelt s elindult.

Mikor kiértek a hóval cifrázott fák közül Mitru még egyszer visszanézett. A tűz körül elolvadt a hó s a barna földön itt-ott pislogott még a parázs.

Ugy tetszett neki, mintha a sirból nézne rá valami fekete fej izzó szemekkel.

Azután tovább mentek fel a havasokra, a sziklás bércek közé.

Csak egymás után mehettek, mert a a szikla párkány ösvénye nagyon keskeny volt. Mitru ment elől. Gligor egy kifosztott fészket látott s nézte, hogyan siratja a keresztcsőr szédült boldogságát. Mitru pedig a keselyüt bámulta, amelyik prédájára csapott le, hirtelen lebukva a tulsó völgybe.

Itt vagyunk! — mondá Gligor. S Mitru a párkány ut végén látta magát, hol a hegység fala oly meredek volt, mint valami sziklahasadéké.

Gligor melléje állt. Letekintett a szörnyű mélységbe, melynek fenekén csillogó tiszta

a hivatalozobában, a lap hasábjairól, ellenfeleimmel beszélve, a faktorokkal plaidirozva arra törekszem, hogy az alaptalan vádaskodások, — melyek elfajulása a közigazgatás prestigét és hatalmi oszlopain nyugvó ideális javait veszélyeztetik — megtöressenek.

Megcsuszott a toll, de az intenció nemes volt. Felhívni az éber felügyeletet, a szigorú intézkedést forszírozni, megtisztíttatni a tisztviselői kart azon elemektől, akik erkölcsi értékének a salakját akarják képezni, akik a köztisztviselő erkölcsi tekintélyét devalválják. Elejét venni annak, hogy ezek gyarapodjanak számban, hogy annál inkább irtsák mint dudva a nemes növényt a tisztikar tulnyomó jobbik elemét és a közigazgatás rendszerét — melynek alap gondolata a társadalom beléletének kiképzése — oda súlyosszék, hogy annak gondviselése elzüllött existenciák hitvány önző érdekévé legyen.

Az a finom, de erélyes és határozott felelet, melyet a tisztikar tekintélyének a megóvása s érdekeinek istápolása megkövetel, nekem szól. Az elbieszlésért nem csupán hivatalosan, ahol az akták diszkrét lezáródnak, hanem a nyilvánosság előtt követlek meg Titeket.

Nem szólt erről nekem senki, nem kért erre senki, hanem csiszoltabb felfogásom kényszerít erre. Amint tettem mindannyiszor, amikor akaratomon, rajtam kívül fekvő okokból is, mást célozva, öntudatlanul bántottam.

De egyuttal örömmnek adok kifejezést, büszkeséggel tölt el annak

hó fehérlett s azután elgondolta, milyen jó ágy lesz ez neki . . .

„Mitru annak a mesének még nincs vége, fejezzük be!“

Ezzel átöleli Mitrut, kinek ajkára nem jön hang s ki kétségbeesetten iparkodik kibontakozni a polyp, az acélizmu vadász ölelé karjai közül.

De Gligor egyet ránt rajta, ellöki magát s a két nehéz test bukik lefelé, le a mélybe.

Mitru elkap egy kiálló szikláról esüngő gyökeret s vad sikoly tör ki ajkai közül.

Egy percig függenek . . . azután elszakad a gyökér s ők esnek tovább, lefelé . . . s csak ott pihennek meg lenn, a fehér hó alatt . . .

Az a saskeselyű vijjogva röppül föl prédájával, a keresztcsőr pedig elszáll más erdőbe, jobb hazát, új fészket keresni.

—ö.

a tudata, hogy meg van köztetek az összetartó kölesönös bizalom és jóakarát, az érdekközösségnek az az érzete, amely amiképen nem tűri a kinövést belső szervezetében, úgy eleget tesz önmagának, a hazának, sőt az ország kormányzati erejének, folytonosságának, hogy nem enged magán, — semmi körülmények közt — jogtalan sérelmet.

A ti vezérek ébren tartja azt a szellemet, amely kihat a közvéleményre, emeli tekintélyeteknek még azt a fokát is, amit a jelenlegi viszonyok közt is már jogosan igényelhetek és kiérdemeltettek.

K. d.

Dr. Balaton Gyula főszolgabírónak „A szociálista mozgalmakról“ írt tanulmány cikkét lapunk következő számában hozzuk.

Félszázados orvosi gyakorlat.

Dr. Hável József jubileuma.

Zombor, február 29.

Hável József dr. zombori kir. törvényszéki orvos tegnap ünnepelte meg szűk családi körben orvosi gyakorlatának ötven éves évfordulóját.

A hivatalos ünneplés értesülésünk szerint március hó közepe táján lesz, és bizonyára méltó lesz az ünnepelt félszázados, eredménydus közszolgálati multjához. Az ünneplés előkészítését a zombori orvosi kar vette kezébe. A rendezendő ünnepélyen a kartársak és a nagyközönség őszinte lelkesedése és a jubilálóhoz való benső ragaszkodása kétségtelenül a leghizelgőbb módon jut majd kifejezésre.

A megyszerte nagy népszerűségnek örvendő öreg ur életrajzi adatait a következőkben ismertetjük:

Dr. Hável József orvostudor, ősrégi porosz nemzetségből származik, kinek elei a Havel folyó mellől H. József alatt telepedtek le Tatatóvárosba, hol iparral foglalkoztak. Született Tatán 1830-ban, ahol elemi iskoláit végezte. A gimnáziumot és az érettségit kütünő eredménnyel a pesti főiskolában elvégezvén, 1847. és 1848-ban a kegyesrendiek trenseni rendházába lépett felsőbb kiképzés végett. Mikor a szabadságharc riadója ide is eljutott, több társával kardot ragadott a szabadság és haza védelmére. Mint honvédfőhadnagy végigküzdötte a szabadságharcot és több ütközetben vett részt a felső Dunai hadseregben. A forradalom lezajlása után visszavonult szülővárosába, hol Huszár Ferenc es. és kir. főtörvényszéki tanácsos gyermekeinek nevelője lett 1851. 1852-ben.

Innen Budapestre került a Bereczely családhoz, ahol Bereczely Jenő volt ítélőtáblai elnök nevelője lett. Egyuttal 1852-ben beiratkozott az orvosi fakultásra, önerejéből

képezvén ki magát. Itt hallgatta a budapesti egyetem nagynevű tudósait: Schordárt, Csaszst, Lippay, Szauer és Balassa professzorokat.

Orvostudorrá 1858. február 28-án avatott a budapesti egyetemen, — míg a születéséből külön tudori oklevelet nyert Bécsben egy év múlva.

Egy ideig Budapesten folytatta orvosi gyakorlatát. Később Cservenka bácskai községben telepedett le, mint községi orvos. Midőn az alkotmányos éra bekövetkezett, otthagya Cservenkát, családjával Zomborban telepedett meg, ahol kiterjedt nagy orvosi gyakorlat mellett általános közkezdveltségű háziorsosa lett a város és a vidék legelőkelőbb családainak.

Pauler igazságügyminiszter 1872. október 7-én kinevezte a zombori kir. törvényszék mellé kir. törvényszéki orvosnak és börtönorvosnak, mely állását a mai napig kiváló szakértelemmel és ritka ügybuzgalommal tölti be. Ugyancsak 1872-ben budai m. kir. 5. honvédkerületi zászlóaljbeli főorvossá nevezték ki.

1872. és 1877-ben Gromon Dezső főispán, míg 1889-ben Sándor Béla főispán Bács-Bodrog vármegyei tiszteletbeli főorvossá nevezte ki.

Az alföld—fiúmei vasut megnyitása óta a pályatorvosi teendőket végezte, és az 1873-iki nagy kolera alkalmával kifejtett kiváló szorgalmáért főlebbvalóinak elismerését és dícséretét nyerte ki.

Sokoldalú elfoglaltsága nem gátolta őt abban, hogy a városnak társadalmi mozgalmában is részt ne vegyen. Minden kiválóbb társadalmi akcióhoz, mely a közjót célozta, segítő társul szegődött. Így alapító tagja volt a kaszinónak, a magyar olvasókörmek, színháznak, népkörnek; 1873-ig egyleti orvosa a tűzoltótestületnek, igazgatósági tagja az I-ső önszegélyző szövetkezetnek, választmányi tagja a zombori takarékpénztárnak.

Igazságszerető, puritán jellemű, egyenes szókimondó férfi, aki a függetlenségi eszméknek mindig lelkes hívője és támogatója volt.

Neje: Schaudt Ella, azon Schaudt András leánya volt, aki mint pesti harangöntő 1848-ban Görgeynek ágyúkat öntött, miért később fogságot szenvedett. (Schaudt András öntötte az ország harangjainak tulnyomó részét, köztük az ombori szerb templom harangjait is.) Gyermekei: József zentai járásorvos, Jenő orsovai törvényszéki albiró, Ella leánya dr. Donoszlovits Vilmos orvos neje, Bella leánya Ehrenberger volt es. kir. őrnagy özvegye, míg Aranka leánya agg szüleinek gondos ápolója.

H I R E K.

Kitüntetés. A király Erdélyi Gyula bajai főjegyzőt a Ferenc-József rend lovagkeresztjével tüntette ki.

Drágasági pótlék. Ada község képviselőtestülete — mint tudósítónk írja — a folyó évre Magyar Jenő községi írnök és Géczy Gábor községi kézbesítő részére 100—100 korona fizetési pótlékot szavazott meg.

Vanília,
Császár körte,
Anis, Anis,
Liquer
üveg nélküli

1 liter
27—50—5
1 korona 80 fillér.

Kapható:
ifj. Heindlhofer Róbertnál
Zombor.

Kinevezés. A király Petneházy János újvidéki kir. törvényszéki jegyzőt a kulai járásbíróvához albiróvá nevezte ki.

Villamos telepünk. A városi „villamos bizottság” pénteken délután — mint már jeleztük — ülést tartott, amelyen a nappali áramszolgáltatás kérdését és a villamos üzemnek esetleg házi kezelésbe vételét vitatták meg. E tárgyban Szabó László városi főmérnök igen terjedelmes és kimerítő tanulmányt írt. Ez a tanulmány képezte a pénteki ülés tárgyalásainak alapját. Az ülésen hosszas eszmecsere folyt a szőnyegen forgó kérdések körül és végül abban történt megállapodás, hogy az üzembőlő cég hívassék fel nyilatkozattételre, vajjon hajlandó-e azonnal nappali áramot is szolgáltatni, ha a város a most érvényben levő hat éves üzembőlő szerződést tíz évre meghosszabbítja. Ha a cég ezt az ajánlatot el nem fogadja, úgy a bizottság a villamos üzemnek házi kezelésbe való vételét fogja javasolni a közgyűlésnek. A mostani szerződés érvényessége még négy évig tart, a házi kezelés tehát e négy év eltelté után veheti kezdetét.

Államsegély. A m. kir. földmívelésügyi miniszter a kishegyesi tejszövetkezetnek egy-szersmindenkorra a szükséges berendezkedési költségeinek részbeni fedezésére 1000 korona államsegélyt engedélyezett.

Uj gazdasági tudósító. A m. kir. földmívelésügyi miniszter Újvidék város területére Balla Tibor újvidéki lakost gazdasági tudósítóvá nevezte ki.

Barak József. Zombor város közgyűlése tudvalevőleg elhatározta, hogy megfesteti közgyűlési terme részére néhai Falcione Gyulának és néhai Gyalokay Rozáliának életnagyságu arcképét. Erre a munkára, értesülésünk szerint, Barak József festőművész, zombori földink is pályázik, aki most a tápió-sülyi művésztelepen tartózkodik, ahol tanulmányait folytatja. Ebből az alkalomból nem tartjuk érdektelennek közölni egyik ottani laptársunk kritikáját, amelyben a következő meleg szavakkal emlékezik meg zombori földink művészetéről: Elismerőleg kell megemlítenünk Barak József sülyi festő kiállítását, ki mintegy 40 darab képet mutat be, mint saját festményét. Ez a fiatal ember minden tanulás nélkül, csupán az Isten adta tehetségével és saját szorgalmával oly tökéletes, valóságos művészies és élethű festményekkel mutatkozik be, hogy azok dicséretére és becsületére válnának bármelyik országos nevű festőművésznek is. Különösen tetszett a többi közt néhai Katona Gyula egreskátai földbirtokos életnagyságu arcképe, mely díszmagyarba ábrázolja egykori képviselőjelöltünket. A saját erejéből ily szép sikert ért fiatal ember megérdemli, hogy a művelt közönség további haladását elősegítendő, a lehető legnagyobb mértékben pártfogolja.

Református istentisztelet és közgyűlés. A zombori ref. gyülekezet folyó évi március hó 8-án délelőtt 10 órakor az ág. ev. imaházban istentiszteletet, ennek végeztével pedig a gondnokok és presbyterek újraválasztása céljából egyházi közgyűlést tart, melyre a hívek egyben meghívotnak. Arany Gusztáv r. lelkész. Kozma László e. gondnok.

Sorozás Zomborban. Az idej sorozást Zomborban március 9., 10. és 11. napjain tartják meg. Március hó 9-én az első korosztálybeliek, vagyis az 1887. évi születésűek, március hó 10-én a második korosztálybeliek, vagyis az 1886. évben születettek, március hó 11-én a harmadik korosztálybeliek, vagyis az 1885. évben születettek kerülnek a sorozóbizottság elé. A harmadik napon kerülnek sorozás alá a vidéki hadkötelesek is.

A bajai milliós pör. A szabadkai kir. törvényszék vádpanácsa folyó hó 27-én foglalkozott a bajai milliós bűnpörrel. A vádpanács a terhelték részéről beadott kifogásokat tárgyalta reggel 9 órától esti 6 óráig, amely után Wagner Sándor csalás és okirathamítás, Prgly Károlyt pedig csalás büntette miatt vád alá helyezte és Wagner vizsgálati fogságát a főtárgyalásig fentartotta. A főtárgyalás legnagyobb valószínűség szerint április hó elejére lesz kitzúve.

Rendőrkapitányunk figyelmébe. A Sztapári-uton, a 10. számú ház előtt levő fabódé, amellett, hogy a rendes közlekedést némileg akadályozza, az utcának díszére épenséggel nem válik. A forgalmi akadályt és szépség-hibát az arra járó-kelek, ha bosszankodással is, mégis elnéznék; de hogy a bódé alatt tavasztól késő őszig a hangos muzsikaszó mellett éktelen duhajkodás és kurjongatás a szomszédok éjjeli nyugalma nap-nap után zavarja, nem tűrhető tovább. Ha a volt rendőrkapitány a bódé felállításához az engedélyt meg is adta, nem következik abból, hogy e rendellenes állapot továbbra is főtartassék. Annak a bódénak említett okokból el kell oman távolíttatnia, ami most alkalmoszerű is, mert a ház eladatván, a volt bérlő abból ugyanis kiköltözik s így semmi anyagi károsodást nem szenved. A Sztapári-ut menti lakók jogosan várják körültekintő és minden indokolt panaszt meghallgató főkapitányunk erélyes intézkedését, annál is inkább, mivel a 10. sz. ház szomszédjai is szeretnének esténként az utcára ülni, no meg nyugodtan aludni is! (Beküldetett.)

Emlékkő. Kugler Béla kulai községi jegyző kezdeményezésére mozgalom indult meg, hogy néhai Borovanszky Gyula volt kulai községi jegyzőnek sírjára emlékkövet állítsanak.

A bírósági aljegyzők öröme. A hivatalos lap legutóbbi száma közli a bírói és ügyézi szervezet módosításáról szóló törvényt, amelynek 6. §-a értelmében az eddigi XI. fizetési osztályba levő aljegyzők jegyzökké lépnek elő. A megyei bíróságok jegyzői közül: Neumer Aladár, Kiszely János, Józsa Benedek, Bolváry Lajos, dr. Bohumicky Jenő szabadkai, Belészljim Sztanimir újvidéki, Wandl Rudolf öbcesei, Pánczél Zoltán bácsalmási, Hajós Imre újvidéki, Szőgyényi Gyula szabadkai, Villy Mihály zombori, Farkas Lajos újvidéki, Korponay János apatini, dr. Czeisz Lajos szabadkai, dr. Berényi Antal zombori, dr. Tormásy Lampert topolyai, dr. Korény Seheck Vilmos újvidéki, dr. Dékány Zoltán zombori, Kis Pál Ferenc zentai, dr. Szkiecsák István szabadkai, Hampel Endre kulai, Soós Imre újvidéki, Mikka Károly zsabylai, Weliacha János újvidéki, Kihut János szabadkai bírósági aljegyzők 1908. január 1-vel, Uhlmann Kamillo titeli bírósági aljegyző pedig 1908. március 1-vel, mint bírósági jegyzők a X. fizetési osztályba soroztattak.

Gyászhir. Özv. Juhász Mihályné szül. Kanyó Krisztina e hó 26-án életének 79. évében Zomborban elhunyt. Temetése pénteken délután ment végbe nagy részvét mellett.

Egy öreg házaspár ünneplése. Ritka családi ünnepély folyt le e hó 24-én Paesér községben. Szombathy Dániel földművelő születésének 68-ik, házasságának 40-ik évfordulója alkalmával újból hűséget fogadott szeretett nejének Bodnár Juliannának. Az ünnepélyen részt vett a kiterjedt rokonság és a községi intelligencia nagy része. Az ünnepély délután 4 órakor kezdődött a ref. templomban, ahol Arany Gusztáv ref. lelkész gyönyörű emlékbeszédének elhangzása után az öreg házaspár ígéretet tett az Ur színe előtt, hogy továbbra is meleg szeretettel fognak viseltetni egymás iránt. Este a háznál terített asztal várta a vendégeket. Vacsora közben több felköszöntő hangzott el az ünnepelekre.

Aljegyzőválasztás. Adán a napokban töltötték be az üresedésben levő aljegyzői állást. A képviselőtestület Pígethy Aladár ottani írnot választotta meg egyhangulag.

Hangverseny. A Slaviansky Dimitri Agrenoff társulata által Zomborban 1908. évi március hó 4-én a városi színházban rendezendő hangverseny műsora: I. 1. Az óriás balladája. Dobrina Nikititschtól. (XI. század, Olonezk kormányzóság.) Kardal. 2. a) Elrejtém gyűrűmet. Ókori rejtély dal. Kardal. b) A fekete szemű ifju. Kardal. 3. Bulat Chas. Kaukázusi népdal. Duett. Tenor és basszusra. 4. Sötét az éj. Finn szerelmi dal. Solo Slaviansky Margareta. 5. a) A szép idő gyorsan eltűnt. b) El a buval Slaviansky Margareta. 6. Nyírfá a mezőn. Ókori tréfás

dal Slaviansky Demeter. II. Szent énekek: 1. Virgó Mária Immaculata Lwoff. 2. A Cherubok éneke Lwoff. 3. Ne hagyj el engemet, Heiland Kalinikoff. III. 1. Ünnepeles koronázási induló a cárnak ajánlva. Kardal. 2. Egy fiatal leány járt a ligetben. Kardal. 3. A zöld pázsiton (Reigen.) Kardal. 4. Minden hegynek csuca. Duett Rubinsteintől Slaviansky Margareta és Helene. 5. Ei Ouchnem. A volgamenti burlákok dala. Kardal. A harmoniumon Ivanoff M.

Fogások kerti magvak árusításánál. Hogy mire képesek a zavarosban halászó emberek, azt legjobban mutatja a magelárusítással foglalkozó egyes kereskedők ravaszsága, kik máshonnan szerzett kerti magvaikat a Mauthner-féle árjegyzék folyó számaival jelölik, mert ezáltal azt a hitet akarják kelteni a vevőkben, hogy Mauthner-féle magot kapnak. A közönség ne hagyja magát megtéveszteni; mert akármilyen szám van a tasakra nyomva, ha nincs rajta Mauthner név, akkor az a tasak nem is tartalmazza az általánosan legjelesebbnek elismert Mauthner-féle kerti magot. 46—1

Elszámolás a Háziipari Szövetség műkedvelői előadásának bevételeiről és kiadásairól. Bevétel volt jegyekből és műsoro-kból 1178.70 K., felülfizetésekből 89 K., összesen 1267.70 K. Kiadás 555.50 K. A tiszta bevétel 712.20 K.

Gyorsvonal Nagyvárad és Szeged között. Régi kívánsága már az Alföld városainak, hogy Nagyvárad és Szeged között közlekedő gyorsvonalat kapjanak. Az óhaj teljesült, mert május hó 1-től kezdve az új gyorsvonalat közlekedni fog egyelőre csak Szegedig, de amint az új Duna-híd elkészül, Baja—Bátaszéken át közvetlenül összeköttetést nyer Fiumével is.

A palinka áldozatai. Egyszerre két községből is kaptunk olyan hírt, amelyben a palinka viszi a főszerepet. Mindkét helyen egy-egy emberélet esett áldozatul a szertelen palinkaivásnak. Csonoplyáról írja tudósítónk, hogy Plavsits Milán zombori (Sáponya-szállási) parasztember Sztricievits Bránkó és Vlajkó társaságában Csonoply községébe rándult be ügyes-bajos dolgának elintézése céljából. Első teendőjük volt az uton lévő kocsimába betérni egy pár deci palinkára. Miután fáradtak voltak és fáztak, csakhamar beittasodtak. Ily részeg állapotban Plavsits Milán társai nélkül haza felé indult, de a szesz elnyomta és a határsánc partjain mintegy 100 méternyire az országúttól ledült, elaludt és megfagyott. — A másik áldozat esetéről paeséri tudósítónk számol be: Török József paeséri gazdálkodó pár évvel ezelőtt megkedvelte a palinkaivást s azóta mind-mind jobban belemerült annak élvezésébe. Közben anyagilag tönkre ment és az alkohol szervezetét is megtámadta. E fölötti elkeseredésében e hó 25-én reggel mig felesége a piacon járt lakóházának gerendájára felakasztotta magát s midőn észrevették, halott volt.

INNEN — ONNAN.

Lapunk barátja titokzatos mosollyal fogadott a minap. Ez' a mosoly szörnyen felesigázta kíváncsiságomat, mert ez a mosoly többet titkolt el, mint egy főispáni titkár. — Utána jártam a dolognak. Megtudtam, hogy valami műkedvelői előadás van készülöben, melyben barátunk is fog játszani. Eleinte a hősszerelmes szerepét kérte, de a rendezőség tudván minő heves természetű, nem merte a szerepet neki kiosztani, mert még igazi házassággal végződött volna a darab. Lapunk barátja erre bosszúból egy sajtóságos szerepet kötött ki magának. Csak három (3)

szót fog mondani az első jelenetben, a többi jelenetében, mint egy megnémult urasági inas fog szerepelni és csak akkor fog megjelenni a színen, ha elővezetik. A rendezőség éjjel-nappal kutatót alkalmas darab után, de nem talált, így tehát lapunk barátjának szerepe miatt egy új darabot fog írni egy kiküldendő bizottság. —ő.

Azok a beszélgetések, amelyeket a király az udvari ebédek vagy bálók alkalmával folytat az egyes kiválasztottakkal nem igen szoktak jókedvűek vagy pláne humorosok lenni. A Felsőgárd érdeklődése sem igen terjed tovább, mint a termés vagy a politikai helyzet egyes fázisára. De az ilyen szertartásos fogadásoknál a legszellemesebb humorista és komolylyá hideggé válik.

A minapi delegációs ebéd alkalmával Barabás Bélának volt annyi bátorsága, hogy a szót amugy magyarosan meg-meg ropogtatta. A Felsőgárd figyelme többször felé is irányult és jóízűen kacagott a Barabás talpra esett humorán.

Barabás Aerenthal ebédjére célozva — amelyen résztvett — megjegyezte, hogy az osztrák borok igen jók — csak a *pocharak kicsik*. A király figyelmes lett erre és elisméltette magának magyarul Barabással. Jól mulatott a megjegyzésnek és kijelentette, hogy jövőre intézkedni fog, hogy az asztalra *nagyobb pocharak kerüljenek*.

A borokról beszélgetve, örömet fejezte ki a Felsőgárd, hogy a magyar borok ismét nagyobb mértékben kerülnek a külföldre. Megemlítette, hogy a homoki borok jóságát gyakran hallotta dicsérni és hallotta azt is, hogy a Bácskában is igen jó homoki bort termelnek.

Igen, Felsőgárd uram — mondotta Barabás — csak az a baj, hogy a *bácskai bor* nem lehet export cikk, mert azt a bácskaiak karácsonyig mind megisszák.

Barabás nem valami erősen ragaszkodott a spanyol etikettehez. Otthonosan érezte magát a császári háznál. Midőn a Felsőgárd felkelt asztalt bontani, Barabás odanyújtotta kezét és nagyot rázva a Felsőgárd jobbja: *Egészségre!* — mondá.

Midőn pedig az uralkodó vissza akart vonulni, Barabás hangosan magyarázott Aerenthalnak, a Felsőgárd feléjük fordulva, kérdezte:

„Mit mond? Adja nekem is.“

Felelé Barabás: Nálunk ilyen jó ebéd után csinálni szoktunk egy kis *nemzeti csendest*.

A Felsőgárd ijedten kérdezte:

Mi az, tán *újabb követelés?*

Barabás: Nem, Felsőgárd uram, ferbli.

Az itt nem megy — szól az uralkodó kacagva — sajnálom.

Remélem, Felsőgárd uram, jövőre, ha jobb lesz a termés. Kérdezte Barabás.

Na, igen, igen — válaszolt mosolyogva a király — „közelebbre, kedves Barabás, megint szívesen látom. Alig várom, hogy megint halljak néhány *homoki viccet*.“

A multkori napok egyikén a járásbíró-ság büntető bírója előtt állott egy délceg legény, mert szerelmes összhangzásai közben valahogyan megsértette szíve bálványát.

A bálvány, nagynénjével — egy hatalmasan megtermett kövér asszonysággal —

jelent meg a tárgyaláson. A vádlottat kitűnő humoru Kálmán bácsink védte, ki meglátván a hatalmas termetű nagynénit, elrettenve gondolt annak még hatalmasabb nyelvére s azon szerény, de nagyon is indokolt indítványt terjesztette a bíró elé, tartaná a tárgyalást a nyilvánosság kizárásával, mert itt pikáns dologról lesz szó.

A nagynéni fülét megütötte a „pikáns“ szó és látván, hogy Kálmán bácsink őt nézi végig szemével, két kezét csipőjére téve imigyen fakadt ki:

De mán Doktor ur, tessék velem tisztességesen beszélni! Én becsületes cipész familiából származok, én nem vagyok „pikális.“

A zárt tárgyalás elmaradt s a délceg legény két napra bennmaradt.

Egy csomó cigány áll a bíróság előtt könnyű testi sértés vétsége miatt. Az egyik tanutól kérdezi a bíró:

— Rokona-e maga ennek a Kolompár István cigánynak, a vádlottnak?

— Nem — feleli a tanu.

— Hát te marha — szól közbe a vádlott — nem vagyunk testvérek egymással?

— Te számár — mondja a tanu — hát a testvér az rokon?

Az egyik cigányasszonytól kérdi a bíró:

— Rokona-e vádlottnak?

— Igenis — feleli a tanu.

— Hogyan?

— Hát kérem a vádlott testvérenek a sógora az én unokatestvérem feleségével él.

A „Napközi Otthon“ tombola-estélye.

Már foglalkoztunk mult számunkban a Napközi Otthon tombola-estélyével, amikor is térszúke miatt a megjelent hölgyek névsorát nem közölhetjük. Készséggel teszünk tehát most eleget ezen mulasztásnak és az estélyen jelenvoltak névsorát imitt adjuk:

Alföldy Gedeonné, Alföldy Flóra, özv. Bachmazné, Bärezy Lászlóné, Bertolino Sándorné, özv. Bratyevaeski Fáni, Csernyus Pálné, Danninger Ádámné, Donoszlovits Vilmosné, Donoszlovits Erika, Eperjessy Béláné, Falcione Helén, Fernbach Antalné, Fernbach Zsuzsa, Gaal Istvánné, Gehring Edéné, Gehring Mici és Lenke, özv. Geringer Pálné, Heinecz Kálmánné, Heinecz Viki, özv. Heinrich Béláné (Budapest), Hollósy Gyuláné (Budapest), Hosztics Zoltánné (Pécs), Horvátovits Margit, Huber Józsefné, özv. Hübner Mihályné, Hübner Emilia, Karácson Gyuláné, Karácson Margit és Olga, Keleti Dezsóné, Kende Ignácéné, Kirchner Károlyné, Kirchner Madlén, Koczkar Zsigmondné, Koczkar Adrienne, Jenny és Licsi, Komáromy Gyuláné, Kozma Lászlóné, Kozma Piri, Krudy Gézáné, Lederer Mici (Kula), Mann Mici (Szeged), Matkovits Béláné (Temesvár), Mayer Istvánné, Mayer Riza, Michelsz Jánosné, Mihajlovits Kornélné, Mikosevits Kanutné, Molnár Károlyné, Okruczky Musi, Popovits Sebóné, Popovits Katica és Olga, Popp Györgyné, Predragovits Szilárdné, Predragovits Lincsi, Preszly Jánosné, Preszly Nelli, Ratkó Zsigmondné, Ratkó Ilonka, özv. Reitter Lajosné, Rittinger Antalné, Scheerer Rezsóné, Scultéty Ferencné, Szabó Lászlóné, Szimonovits Radivojné, Szláv Elemérné, Szláv Erzsike és Ilonka, Szláv Péterné, Szláv Aranka, Sztrilich Zsigáné, Szondy Mátyásné, Sztankovits Györgyné, özv. Sztipitsné Alföldy Mária, Stojits Arkádné, Stojits Pirooska,

Tárczay Istvánné, Törös Sándorné, Travnyik Béláné, Trischler Gyuláné, Trischler Emma, Uriga Lajosné, Vértési Adrienne, Wundszám Ida, Zsivánovits Pálné, Zsivánovits Vericza.

Tombola tárgyakat adakoztak: Fernbach Antalné egy ezüst aufsatz, Falcione Árpádné Kálmán Péter festőművésztől egy olajfestmény, Hauke Imréné 2 virágeserép, Komáromy Gyuláné 2 kép, 1 aufsatz, Sztankovics Györgyné, 1 tálcakendő, 1 kép, 2 szobrocska, 1 hamutartó, Popovics Aurelné 2 üveg virágtartó, Ambrozovics Emilia 1 antik váza, nipp kis kosár, Falcione Gusztávné 1 ezüst befőttes tál, Mihajlovits Kornélné 1 antik és 2 kis váza, Szemző Gyula 1 ezüst aufsatz, Alföldy Flóra 1 cukorkosárka, Késmárky Béla 1 ezüst aufsatz, Popp Györgyné 2 szobor, 1 váza nipp, levélpapír, erszény, 1 fuvola, dr. Buják Józsefné 9 apró tárgy, 2 könyv, Ugri Mihály 1 szobor, 1 váza, özv. Michelsz Jánosné 1 likör servicé, Pocsay Sándorné 8 nipp, Uriga Lajosné 1 kosár, 1 nipp, Schlieszer Sándor 1 gobelin, dr. Bruck Árminné 1 likörös üveg, 1 óratartó, 1 csutóra, 1 ezüst spárgafogó, Sztrilich Zsigmondné 2 üveg pezsgő, özv. Csihás Benőné 3 váza, 1 munkakosár, Keszler Dezső 1 tintatartó, 1 gyufatartó, Falcione Nándorné 2 gyufatartó, 2 váza, dr. Huber Józsefné 1 kártyatartó, 1 tükör, 1 hőmérő, Szabó Lászlóné 1 baba, 2 szobor, 1 papírsapka, Preszly Jánosné 1 esetneki csipke garnitúra, 2 kép, Alföldy Gedeonné 1 consol óra, 1 hollandi figura, 1 bronz bélyegdoboz, 1 kép, Alföldy Tibor 1 kosár élő nyulakkal, 1 csutóra, 1 cukortartó, Rittinger Antalné 1 bonbonière, 1 nipp, 2 szobrocska, 1 tálcakendő, Sztipits Istvánné 1 párna, 1 kancsó, 1 gombostűpárna, 1 legyező, Körmendy Gyuláné 6 személyes kávé készlet, Jordán Józsefné 1 váza virággal, Hettesheimer Henrikné 1 tortalap, 1 nipp, Szláv Elemérné 1 bonbonière, 1 váza, 1 szobor, 1 nipp, Bárci Ivánné 1 kézimunkakosár, 1 porcellán aufsatz, 2 váza, Hermanecz Ottó cukrász 1 bonbonière, Popovics Olga és Katica 1 kézi munka, 1 kosár, 1 névjegytartó, Wundszám Ida 1 csiga, 1 üveg parfüm, 1 tálcakendő, Karácson Gyuláné 1 festett asztalfutó és 12 kis asztalkendő, Scherer Rudolfné 2 váza, Hübner Emmy 2 tálcakendő, Kollerné Scherer Mariska 1 likör servicé, 2 hamutartó, Falcione Helén 3 selyem pénztárca, Törös Sándorné 1 majolika tál, 1 főzőkanál-fogas, Ratkó Zsigmondné 1 likör servicé, ifj. Gaal Istvánné 4 szobrocska, 2 nipp, Csernyus Pálné 1 váza, 1 képráma, Mayer Istvánné 1 üveg tálcá, Mayer Rizuska 1 villany körte kézimunkával, Szondy Mátyásné 1 szőlőmosó, 3 nipp, Krudy Gézáné 1 ujságtartó, 1 óratartó, dr. Németh Arthurné 1 pointtace millieu, Schlachter Józsefné 1 aranyhaltartó arany halakkal, 1 tintatartó, Jovánovics Leona 2 szobrocska, Bertolino Sándorné ezüst porcukortartó, 1 gyöngyház niptartó, Alföldy Flóra 1 fakép, Donoszlovics Erika fésűkészülék bársony tokban, Mad. Pauline 1 Girardi kalap, id. Késmárky Béla 2 tálcá szőlő.

Pénzbeli adományok: Fejér Gyula apátplébános 50 kor., Fernbach-család 30 korona, Szemző István, Alföldy Gedeonné 20—20 kor., Fernbach Antalné 18 kor., Koczkar Zsigmondné, Szemző Gyula 12—12 korona, Karácson Gyuláné, Fernbach Zsuzsa, Simonovits Radivoj dr., dr. Daninger Ádámné, dr. Popovits Istvánné, Margalits Belluska, Fodor Mihály, Kohut Henrikné 10—10 kor., dr. Buják József 8 kor., Mihajlovits Kor-

nélné, Matkovits Béla 6—6 korona, Janovits Gyuláné, Ambrozovits Emilia, Obilics Marko örnagy, dr. Zátanyi Dezső, dr. Molnár Károlyné, Popp György, Kohut Henrik 5—5 kor., Molnár Károly, Papp Ernőke és Mihelsz Imréné 4—4 korona, özv. Uhlarik Jánosné, Pramesberger alezredes 3—3 kor. ifj. Mihályi Jánosné, özv. Hübner Mihályné, Komáromy Gyuláné, Lederer Pál, Cvetkovits Péterné, Kirchner Károlyné, Kende Ignác, dr. Nikolits György 2—2 kor.

A tombola-estély jövedelme 1110 kor., a kiadások levonásával marad 930 korona tiszta jövedelem. Az elnökség az egyesület nevében ez uton mond köszönetet mindazon nemeslelkű adakozóknak, kik adományokkal az elért szép eredményhez hozzájárultak, köszönetet mond a közreműködő háziasszonyoknak, akik fáradhatatlan buzgósággal segítettek a humánus egyesületet céljának elérésében és mindazoknak, akik bármily módon az egyesület magasztos hivatását felkarolva, támogatták.

FARSANG.

Március 1.: A zombori Iparos dalárda farsangi dalestélye a városi színházban.

Március 1.: A zombori katolikus legényegyesület színjátékkal egybekötött farsangi nagy táncmulatsága a Polgári Kaszinó összes helyiségeiben.

Március 1.: A D. M. K. E. palánkai fiókja műkedvelő előadása.

Március 1.: A zombori általános Munkásegyesület álarcos bálja a Feherhajó-szálloda termeiben.

Március 2.: A bezdáni olvasóköri dalárda kabaret estélye.

Március 2.: Szabadkai dalegyesület estélye a Pest-szállóban.

Március 2.: A zentai halászköri táncmulatsága a Tisza szállóban.

Március 3.: A zentai önk. tüzoltó egyesület álarcos bálja.

Március 3.: A Kaszinó Egyesületi Dalárda alapszabályszerű bohóc-estélye.

Március 7.: Az újvidéki kereskedő ifjak bálja a Mayer-szállóban.

Bohóc-estély. A zombori kaszinó-egyesületi dalárda folyó évi március hó 3-án (hushagyókedden) tartja I. rendszerinti dal- és táncestélyét. Műsor: 1. Szentirmay E.: „Szerelmi krach.” Férfikar. 2. „Kuplák.” Zongorakíséret mellett előadja Szondy István. 3. Zöllner K.: „A közös konyha étlapja.” Férfikar. 4. Suppé F.: „A három esők.” Magándal. Énekli Predragovits Linesi, zongorán kíséri Marschall Béla. 5. „Trefás kártyajáték.” Férfikar. 6. Werner O. „A közös konyha szerzeménye.” Trefás kettős. Előadják: Bárdos Armin és Tomesányi Aladár. 7. A komédiások. Életkép 1 felvonásban. Személyek: Bornemissza Lajos főszolgabíró — Inhoff József. Ágota, a felesége — Klemm Juliska. Katica, fogadott leánya — Arnold Csunyi. Kálmán, fia — Karsay Elemér. Zordi Edömér színészdirektor — Alföldy László. Jácintfy Libor, Lejtényi Bandi, Pihégi Amália, Tenorka Szaniszló, Bájdalú Griffi, Szesztelen Anti, Fennhang Zengér, ripacsok: Szondy István, dr. Závodszky Levente, Butkovits Tinci, Major József, Marschall Béla, Tomesányi Aladár, Bárdos Armin, Ferenc, huszár — Kiss Mátyás. Kőpec, kellekes — Schlitter Miklós. (Történet vidéken.) — Belépőjegy ára 2 korona. Pártoló tagoknak a tagsági jegy első szelvénye belépő jegyül szolgál. Kezdeté este 8 órakor.

Álarcos bál. A zombori Általános Munkásegyesület március hó 1-én a Feherhajó-szálloda termeiben álarcos bált rendez. A bál, amelyet humoros előadás előz meg, este 8 órakor kezdődik. Belépődíj 1 korona 40 fillér.

Értesítés. A zombori r. kath. legényegyesület előjárósága közhírré teszi, hogy az egyesület farsangi mulatságát (március hó 1-én) a zombori Polgári Kaszinó termeiben fogja megtartani. Kezdeté 8 órakor.

Szerkesztői üzenet.

Bácsgyulafalva. Nagyon hosszadalmasan van megírva. Ha rövidebb alakban újból beküldi, nagyon szívesen közöljük. A terjedelme azonban a mostaninak legfeljebb egynegyede lehet.

W. S. A főispán március 20-ika táján érkezik haza. A másikat nem tudjuk.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Két darab másféleves

o szimenthali o

B I K A

eladó.

Bővebbet: Fernbach Péter szállásán. 25-6-5 Vasutállomás.

865/1908. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Kula község előjárósága ezennel közhírré teszi, hogy a felépítendő II. községi óvoda építési munkálatainak biztosítása céljából 1908. évi március hó 25-ik napján d. e 10 órakor Kula község-házánál nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni, melyre vállalkozni szándékozók ezennel meghívattak.

Kikiáltási ár a költségvetésileg megállapított 21594 kor. 90 fill. bányapénz 10%-a.

Tervek, árlejtési feltételek és költségvetés a községi jegyzői irodában a hivatalos órák alatt betekintés végett közzszemlére ki van téve.

Kula, 1908. évi február hó 21-én.

Kugler Béla, Puhálák Mátyás,

jegyző. 44-3-2 bíró.

FIDIBUSZ

! A legkitünőbb és legolcsóbb élclap !

Szerkesztő: HELTAI JENŐ.

Főmunkatársak: Ambrus Zoltán, Molnár Ferenc, Herczeg Ferenc, Ignotus, Szomori Dezső.

Képel javát: Linek Lajos, Vesztróczy Manó, Paulini Béla, Feiks. Vadász, Erdy, Oláh, Süte, Csukássy, Kober és Kondor rajzolja.

Péntek délben már kézhez kapják a vidéki előfizetők a **FIDIBUSZ-t**

Előfizetési ára páratlanul olcsó:
Egész évre 6 Kor. Negyedévre 1 K 50 f
Félévre 3 Kor. Egy óra 50 fillér

Egy szám ára 5 kr. (10 fill.)

Friss, vidám, pajkos eredeti, eleven, érdekes, bátor, diszertesen illusztrált heti élclap. Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a FIDIBUSZ kiadóhivatala

Budapest, Rökk Szilárd-utca 9.

742/1908.

Pályázati hirdetmény.

Az újvidéki járáshoz tartozó Okér községben elhalálozás folytán üresedésbe jött községi jegyzői állásra pályázatot hirdetek és felhivom az állást elnyerni óhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám 1908. március hó 10-éig nyujtsák be.

Az állás javadalmazása:

1. Kézpénzben 1167 kor. 80 fill.

2. 6 öl kemény tűzifa.

3. Természetbeni lakás és 1439

□ ölnyi udvar és kert haszonélvezete.

4. 43 hold 449 □ ölnyi egy tagban levő szántó föld haszonélvezete, mely ingatlan adóját a község fizeti.

5. A magán munkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

Ujvidék, 1908. február hó 20-án.

NIKOLITS,

főszolgabíró.

42-2-2

280/1908. sz.

Pályázati hirdetmény

Bács-Bodrog vármegye bácsalmási járáshoz tartozó Tataháza és Mátételke községekből álló, Tataháza székhelyvel alakított közegészségügyi körben a körorvosi állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhivom az állást elnyerni óhajtókat, hogy az 1883. évi I. t.-c. 9. §-a, illetőleg az 1876. évi XIV. t.-c. 143. §-a értelmében felszerelt kérvényüket f. évi március hó 16-ig nyujtsák be, mert a később beadottak figyelembe vétetni nem fognak.

Az állás javadalmazása a következő: Évi törzsfizetés 1600 korona és pedig Tataháza község részéről 1000 korona, Mátételke község részéről 600 korona.

Látogatási díj mindkét községben nappal egy korona, éjjel két korona.

Halottkémlet 40 fillér és a husszemle díjak.

Tartozik a körorvos Mátételke községet hetenként egyszer látogatni, mely alkalommal a község ingyen kocsit bocsájt rendelkezésére.

Tartozik a községek által vagyontalanoknak és fizetésekteleneknek igazoltakat ingyen gyógykezeltetni.

Köteles kézigyógytár jogért folyamodni és ezt működése tartama alatt fentartani.

Bácsalmás, 1908. február 17.

KOLLER OSZKÁR,

tb. főszolgabíró.

45-2-2

1589/1908. szám.

Pályázati hirdetmény.

Csantavér községben üresedésbe jött községi végrehajtói állásnak betöltése céljából pályázat hirdettetik.

Ezen állás javadalmazása a községi pénztárból havi előleges részletekben 600 korona.

Felhívattak a pályázni szándékozók, hogy sajátkezűleg irt pályázati kérvényüket erkölcsi bizonylattal hozzám folyó évi március hó 16-ig annyival inkább küldjék be, mivel a később érkezők figyelembe nem vétetnek.

Topolya, 1908. évi február hó 21-én.

Császár,

főszolgabíró.

43-1